

MÉS INFORMACIÓ

https://www.abc.es/cultura/abci-amante-lady-chatterley-novela-erotica-protagonizo-juicios-britanicos-mas-famosos-historia-201905141551_noticia.html

<https://www.vogue.es/living/articulos/el-amante-de-lady-chatterley-libro-escandalo>

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Av. del Parc 280
(Espai La Lluna)
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

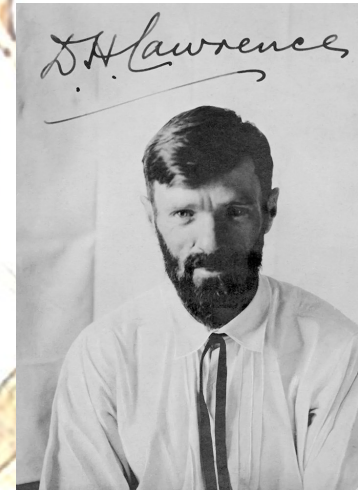
El proper dia que ens trobarem serà:

14/10/2025, 19h

Moderadora: Maria Pons

D. H. LAWRENCE

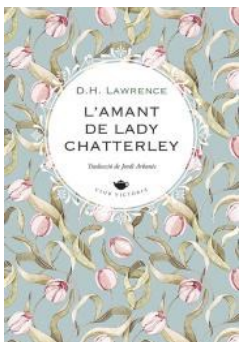
L'amant de lady Chatterley

Nottinghamshire, 1885 -
Vence, 1930

Procedent d'una família proletària de Nottinghamshire, es va graduar a la Universitat de Nottingham el 1908 i tres anys més tard va publicar la seva primera novel·la. El seu passat humil és present en totes les seves obres, en què sovint trobem una reflexió sobre els efectes deshumanitzadors de la modernitat i la industrialització. La seva producció també va estar marcada per la Gran Guerra, a la qual es va oposar fermament. De tota manera, si un aspecte caracteritza els seus llibres és la sexualitat dels seus personatges, un aspecte molt polèmic i que li va causar molts problemes amb la censura de l'època, fins al punt que va decidir marxar d'Anglaterra i viatjar per Itàlia, Austràlia, els Estats Units, Mèxic i França... on va acabar morint de tuberculosi. Encara que en el moment de la seva mort la seva imatge pública era quasi la d'un pornògraf que havia desaprofitat el seu considerable talent, E. M. Forster, en l'obituari que va escriure per a ell, va defensar la seva reputació i el va descriure com "el novel·lista més imaginatiu de la nostra generació". Amb el temps, la figura de Lawrence s'ha consolidat en la d'un pensador visionari i un gran representant del modernisme en el marc de la literatura anglesa.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

L'amant de lady Chatterley és una obra llegendaria i pionera. D. H. Lawrence la va publicar a Florència el 1928 i a l'any següent a París, però es tractava d'una edició esporgada. La societat britànica de l'època no podia suportar els passatges tòrrids, de sexe explícit, que contenia la novel·la. La versió íntegra no es va publicar a Gran Bretanya fins al 1960, trenta anys després de la desaparició del seu autor.

Va passar amb *Madame Bovary* al segle XIX i després una altra vegada amb *Lolita* al segle XX, per esmentar dos casos celeberrims. Cada vegada que un autor genial s'atrevia a eixamplar les fronteres de la moral de la seua època, el resultat era la martellada impúdica de la censura.

Lawrence, a més, no pertanyia precisament a l'alta societat. Procedia d'una família proletària de Nottinghamshire, al nord d'Anglaterra. Un país on l'empremta de Robin Hood havia desembocat, sense solució de continuïtat, en la misèria institucional de l'obrerisme industrial. La presència d'aquesta classe, la seua insolència des del punt de vista aristocràtic i el seu llenguatge estan molt presents en *L'amant de lady Chatterley*, que al capdavant és la història d'una dona d'alt llinatge enamorada –o enfigada– d'un guardabosc.

No se sap què resultava més escandalós d'aquest llibre: l'amor interclassista, la poca vergonya sexual, o que Lawrence posara l'accent en el plaer femení. El cas és que el 1960, quan Penguin Books es va atrevir a traure a la llum la versió íntegra del text, li van aplicar la Llei de Publicacions Obscenes, vigent des de l'any anterior. Hi hagué un judici –sempre hi ha un judici– i Penguin el va guanyar. El que Lawrence havia fet era art, no pornografia. Ausades.

La qüestió és que el títol va fer fortuna, i tot al llarg del segle XX i bona cosa del XXI se n'han succeït les versions cinematogràfiques. En una d'elles Sylvia Kristel –sí, la d'Emmanuelle– feia de Constance Chatterley, i un robust Nicholas Clay del seu amant.

Ara l'editorial Viena, en la seua completa i interessantíssima col·lecció Club Victoria, ha recuperat la magnífica traducció que Jordi Arbonès va fer d'aquest clàssic imprescindible. Una delícia, podeu pujar-hi de peus.

Els termes del conflicte estan molt clars des del principi:

“La gent imagina que el món és ple de possibilitats, però per a la majoria les experiències personals es redueixen a molt poques. Al mar hi ha enormes quantitats de bon peix..., però el gran gruix està constituït, segons que sembla, per verat o sardina, i si vosaltres mateixos no sou verat o sardina, llavors és poc probable que trobeu bona pesca al mar”.

A Oliver Mellors, el guardabosc de Wragby, el va visitar un àngel el dia que Connie el va veure despullat. Connie –o Constance– era la dona de Sir Clifford, que havia quedat paraplegic a la Gran Guerra. Normal, doncs, que la visió del cul –literalment– de Mellors li despertara una concupiscència morta i soterrada. Els esdeveniments, com se sol dir, es precipiten.

Llegida avui, en l'era de Porn Hub, la prosa eròtica de Lawrence té un mèrit relatiu. És poètica i efectiva, però el millor de tot és que s'insereix amb tota naturalitat en una narració superior, que convenç perquè Lawrence és un gran escriptor.

“Estava lliurada a la dolçor del seu embadaliment, com un bosc que sospira, amb el gemec ofegat i feliç de la primavera, durant el procés de germinació. Sentia en aquell seu món la presència de l'home, de l'home innominat, que avançava amb passa alada i tota la bellesa del misteri fàl·lic. I en ella mateixa, en totes i cadascuna de les seues venes, sentia l'home i el seu fill. El fill de l'home fluïa per totes les seues venes, com la llum del crepuscle...”

Val la pena llegir aquesta obra memorable. I seguir preguntant-se si al final Oliver i Connie podran acabar junts, cosa que la crueltat del novel·lista no revela.

Madame Bovary va ser adúltera voluntàriament, Lady Chatterley va reclamar el seu dret al plaer i Lolita... ai, Lolita! Les papallones sempre resten incompreses. Aquesta és la inapel·lable conclusió.

La recuperació d'un clàssic escandalós per Joan Garí

La Veu dels Llibres, setembre de 2024